AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2007. április 25.*

A T-264/04. sz. ügyben,

a **WWF European Policy Programme** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviseli: R. Haynes barrister)

felperesnek

az Európai Unió Tanácsa (képviselik: B. Driessen és M. Bauer, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: E. Montaguti és P. Aalto, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: angol.

a Tanács ún. „133. cikk bizottsága" elnevezésű bizottságának 2003. december 19-i ülésével kapcsolatos anyagokhoz való hozzáférést megtagadó, 2004. április 30-i tanácsi határozat megsemmisítése tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, I. Wiszniewska-Białecka és E. Moavero Milanesi bírák,

hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. november 8-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 Az EK 255. cikk alapján elfogadott, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű

különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) – amely meghatározza ezen intézmények dokumentumaihoz való hozzáférési jogra irányadó elveket – 2. cikke értelmében:

„(1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint.

[...]

(3) Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak."

2 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke értelmében:

„(1) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel kedvezőtlenül befolyásolná a következők védelmét:

a) a közérdek tekintetében:

– [...]

– [...]

– nemzetközi kapcsolatok,

– a Közösség vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája;

b) a személyiség és a magánszemély becsületének védelme [helyesen: a magánélet vagy a személyiség egysége], különösen a személyi adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően.

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét:

– természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

– [...]

kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

Az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

(4) A harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető, illetve nem tehető közzé.

[...]

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők."

3 Az 1049/2001 rendelet 7. cikke értelmében:

„(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. A kérelmezőnek átvételi elismervényt kell küldeni. Az intézmény a kérelem

iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet, továbbá tájékoztatja a kérelmezőt arról a jogáról, hogy e cikk (2) bekezdésének megfelelően megerősítő kérelmet nyújthat be.

(2) Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az intézmény válaszának átvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az intézményt álláspontja felülvizsgálatára kéri."

4 A Tanács eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló, 2002. július 22-i 2002/682/EK, Euratom tanácsi határozat (HL L 230., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 53. o., a továbbiakban: eljárási szabályzat) 19. cikke értelmében:

„(1) A Coreper [Állandó Képviselők Bizottsága] feladata a Tanács munkájának előkészítése és a Tanács által adott megbízatások teljesítése. Minden esetben biztosítja az Unió politikáinak és fellépésének összhangját, továbbá ügyel arra, hogy a következő elveket és szabályokat betartsák:

[...]

d) az eljárásokra, az átláthatóságra és a szövegezés minőségére vonatkozó szabályok

[...]

(3) A Coreper által vagy jóváhagyásával bizottságokat vagy munkacsoportokat lehet létrehozni bizonyos előre meghatározott előkészítő munkálatok vagy tanulmányok elvégzése céljából.

A Főtitkárság gondoskodik az előkészítő szervek jegyzékének naprakésszé tételéről és nyilvánosságra hozataláról. A Tanács előkészítő szerveiként kizárólag az e jegyzékben szereplő bizottságok és munkacsoportok ülésezhetnek."

5 Az eljárási szabályzat 21. cikke értelmében:

„Ezen eljárási szabályzat más rendelkezéseinek sérelme nélkül az elnökség úgy szervezi meg a különböző bizottságok és munkacsoportok üléseit, hogy jelentéseik az azokat megvizsgáló Coreper-ülések előtt rendelkezésre álljanak.

[...]"

A jogvita alapját képező tényállás

6 2004. február 23-án kelt levelében a WWF European Policy Programme belga jog szerint működő nonprofit egyesület az 1049/2001 rendelet 6. cikke alapján kérelmet nyújtott be a Tanácshoz, amelyben hozzáférést kért az ún. „133. cikk bizottsága" (a továbbiakban: bizottság) póttagjainak 2003. december 19-i ülésén szereplő első napirendi pontról. E napirendi pont címe „WTO – Fenntarthatóság és Kereskedelem Cancún után" volt. A kért információk egyrészt a Bizottság által a bizottság

póttagjainak e napirendi ponttal kapcsolatban megküldött előkészítő dokumentumokat és egyéb információkat érintették, amelyek a felperes szerint az említett tárgyalások alakulásával, az egyes tagállamok által elfogadott álláspontokkal, az Európai Unió akkori álláspontjával elért eredmények értékelésével kapcsolatos jelentést és egy új stratégia kialakítására vonatkozó általános elképzelések kifejtését is tartalmazta, másrészt e napirendi ponttal kapcsolatban az ülésen kifejtettekről szóló jegyzőkönyvet, állásfoglalásokat és javaslatokat.

7 A Tanács – miután iktatta a kérelmet – az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján egyeztetett a Bizottság szervezeti egységeivel, majd egy 2004. március 17-én kelt levélben válaszolt a felperes kérelmére.

8 A kérelem első részével kapcsolatban a Tanács elsőként kifejtette, hogy fellelte a Bizottságnak a cancúni konferenciát követő időszakra vonatkozó kérdések széles körét tartalmazó egyik feljegyzését, és emlékeztetett a kereskedelmi világszervezet (WTO) keretében zajló többoldalú kereskedelmi tárgyalásokra vonatkozó ügyekkel kapcsolatos kérdések kezelésére. Ezt a feljegyzést – MD 578/03. számon és „Fenntartható fejlődés és kereskedelem Cancún után" címen – a Bizottság szervezeti egységei 2003. december 10-én készítették el a bizottság számára (a továbbiakban: feljegyzés). A Tanács ezt követően előadta, hogy tekintettel a feljegyzés jellegére és tartalmára, az ahhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik és negyedik alpontja alapján meg kell tagadni, mivel annak közzététele hátrányosan befolyásolná az Európai Unió kereskedelmi érdekeit, valamint sérelmes lenne az Uniónak a feljegyzésben szereplő harmadik országokkal fennálló kereskedelmi kapcsolataira. A Tanács ezt követően megtagadta a feljegyzéshez való részleges hozzáférést is, mivel a fent említett kivételek a dokumentum egészére vonatkoznak. A Tanács ugyanakkor eljuttatta a felpereshez a Bizottság által a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek írt, „Egy évvel a fenntartható fejlődésről szóló világ-csúcstalálkozó után: kötelezettségvállalásaink végrehajtása" (COM(2003) 829 végleges) című közleményt és annak mellékletét, valamint egy bizottsági munkaanyagot (SEC(2003) 1471), melyek már előzőleg is nyilvánosan hozzáférhetőek voltak.

9 A felperest – kérelmének második részével kapcsolatban – a Tanács arról tájékoztatta, hogy a bizottsági póttagok megbeszélésein a szervezeti egységei nem készítettek jegyzőkönyvet.

10 2004. április 5-i levelével a felperes az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján megerősítő kérelmet nyújtott be, amelyben a Tanácsot a kért dokumentumok, illetve különösen a fenntartható fejlődéssel és kereskedelemmel kapcsolatos feljegyzésben szereplő felek nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos álláspontjának felülvizsgálatára kérte. A felperes ezenkívül további részleteket kért a bizottsági ülések jegyzőkönyvével rendelkező intézménytől.

11 2004. április 30-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a Tanács megerősítette a feljegyzés kiadásának megtagadását az alábbiak szerint:

„[A] szóban forgó dokumentum közzététele súlyosan veszélyeztetné az EU-nak a dokumentumban szereplő harmadik országokkal fennálló nemzetközi gazdasági kapcsolatait, és ellentétes lenne az EU kereskedelmi érdekeivel is. A Bizottság feljegyzése elsősorban az EU által a fejlődő országok igényeinek kielégítésére és céljainak teljesítéséről szóló erőfeszítésekre vonatkozik, amelyek célja a környezetvédelem és a fejlődés kölcsönös megerősítésének – a piacra jutás előmozdításával, a kereskedelmi célú technológiák lehető legjobb kihasználásával és a befektetések ösztönzésével történő – hangsúlyozása. A dokumentum újraértékel több, a kereskedelemmel és a környezetvédelemmel kapcsolatos fontos kérdést, illetve részletesen megvizsgálja a fejlődő országok igényeit, hogy hozzájáruljon a közügyek megfelelő kezeléséhez e téren. E tekintetben a dokumentum az EU által a nemzetközi kormányzás megerősítése során alkalmazott megközelítésre és az EU általános politikai irányvonalára, valamint a WTO-val való kapcsolat lényeges elemeire vonatkozó konkrét fellépések elemzését és ezzel kapcsolatos bizalmas

megállapításokat tartalmaz. Az említett megállapítások és észrevételek közzététele hátrányosan befolyásolhatja az EU és az érintett harmadik országok között fennálló kapcsolatokat, és súlyos kárt okozna a Közösség és tagállamai által folytatott tárgyalásokban, illetve végső soron gazdaságpolitikájuk egészében.

A fenti megállapításokra tekintettel a Tanács úgy véli, hogy a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférést az [1049/2001] rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) [pontjának] harmadik és negyedik alpontja alapján meg kell tagadni. A dokumentumhoz az [1049/2001 rendelet] 4. cikkének (6) bekezdése alapján történő részleges hozzáférés sem lehetséges, mivel a fent említett kivételek a dokumentum teljes szövegére vonatkoznak."

12 A megtámadott határozatban a Tanács azt is megerősítette, hogy nem létezik a bizottsági póttagok üléséről készült jegyzőkönyv. Kiemelte, hogy az általános gyakorlat szerint jegyzőkönyv hiányában egy adott ügyben történt előrehaladást adott esetben közvetlenül a feljegyzésekben, jelentésekben vagy hasonló dokumentumokban jelzik, amelyeket az adott üléseket követően készítenek el. A Tanács ugyanakkor hangsúlyozta, hogy jelen esetben nem rendelkezik a 2003. december 19-i ülés első napirendi pontjára vonatkozó ilyen dokumentummal.

13 2004. június 1-jén a Bizottság a Tanácsnak intézett levelében kifejtette a felperes kérelmével kapcsolatos álláspontját. A Bizottság ebben előadta, hogy álláspontja szerint a feljegyzést a nemzetközi kapcsolatok során fennálló közérdek védelmére vonatkozóan az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik és negyedik alpontjában foglalt kivétel alapján nem szabad közzétenni. A Bizottság az elutasítás kiegészítő indokaként az intézmények döntéshozatali eljárásának védelmével kapcsolatban az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdését is megjelölte.

Az alapeljárás és a felek kereseti kérelmei

14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 30-án benyújtott keresetlevelével a felperes benyújtotta a jelen keresetet.

15 A Friends of the Earth Ltd. londoni (Egyesült Királyság) székhelyű magánjogi társaság 2004. november 23-án kérte, hogy beavatkozhasson a perbe a felperes kérelmének támogatása érdekében.

16 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. december 10-én érkezett beadványával a Bizottság kérelmezte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a jelen ügyben.

17 Az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsának elnöke 2005. február 14-i végzésével megengedte a Bizottságnak, hogy beavatkozzék.

18 Az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsának elnöke 2005. március 18-i végzésével elutasította a Friends of the Earth beavatkozási kérelmét.

19 A felek szóbeli előadásait és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszait a 2006. november 8-i tárgyaláson az Elsőfokú Bíróság meghallgatta.

20 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot.

21 A Tanács azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– a keresetet – mint megalapozatlant – utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– a keresetet – mint megalapozatlant – utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére, beleértve a Bizottság költségeit is.

Indokolás

23 A felperes három jogalapot hoz fel, melyek közül az első az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozik, mivel a Tanács – a feljegyzéshez való hozzáférés megtagadásával – nem indokolta kellőképpen az elutasító határozatot, és tévesen értékelte a vonatkozó információk közölhetőségét; a második jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megsértésére vonatkozik, mivel a Tanács – a feljegyzés részleges közzétételének megtagadásával – nem alkalmazta megfelelően az arányosság elvét; a harmadik jogalap tárgya az 1049/2001 rendelet 2. cikkének megsértése, mivel a Tanács – a 2003. december 19-i ülés első

napirendi pontjára vonatkozó jegyzőkönyvhöz, illetve e jegyzőkönyv hiányában az ülésen elhangzott megbeszélések tartalmára vonatkozó információkhoz és az ülésen résztvevők feljegyzéseihez való hozzáférés megtagadásával – tévesen értelmezte a dokumentumokhoz való hozzáférés jogát.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó első jogalapról

A felek érvei

24 A felperes előadja, hogy a Tanács egyrészt nem indokolta kellőképpen a feljegyzéshez való hozzáférés megtagadásáról szóló határozatát, másrészt pedig tévesen értékelte a feljegyzés közölhetőségét.

25 A megfelelő indokolás követelményével kapcsolatban a felperes előadja, hogy amennyiben a feljegyzés a WTO-val, egészen pontosan a fenntartható fejlődéssel és a kereskedelemmel kapcsolatos, a Tanács elmulasztotta közölni, hogy ilyen általános tartalom közzététele ténylegesen hogyan veszélyeztetné a Közösség nemzetközi kapcsolatait és gazdaságpolitikáját.

26 A feljegyzés közölhetőségének állítólagos hibás értékelésével kapcsolatban a felperes az Elsőfokú Bíróság által kialakított, a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó korábbi tanácsi szabályokra vonatkozó ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, kiemelve, hogy ez az ítélkezési gyakorlat az 1049/2001 rendelet végrehajtására vonatkozó határozatok és az azok helyébe lépő belső eljárási szabályok tekintetében továbbra is releváns. Elsősorban az Elsőfokú Bíróság T-194/94. sz., Carvel és Guardian Newspapers kontra Tanács ügyben 1995. október 19-én hozott ítéletéből (EBHT 1995., II-2765. o.) következik, hogy az információ iránti kérelemre adott

minden válasznak tartalmaznia kell a polgároknak az adott dokumentumokhoz való hozzáféréshez fűződő érdeke, illetve a Tanácsnak a dokumentum bizalmasságának megőrzéséhez fűződő esetleges érdeke közötti egyensúly esetenkénti mérlegelését. Hasonlóképpen valamely kivételre történő bármely hivatkozást megszorítóan kell értelmezni, és a közzététel megtagadását megfelelő indokolással kell ellátni. A Tanács egyébként nem bizonyította a feljegyzés tárgya és annak közzétételével járó esetleges hátrányos következmények közötti kapcsolatot.

27 A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy a Tanács tévesen járt el, amikor a feljegyzéshez történő hozzáférés iránti kérelem elbírálásakor elmulasztotta a szóban forgó érdekek megfelelő mérlegelését, és amikor nem tulajdonított kellő figyelmet a dokumentumokhoz való hozzáférés alapvető jogának, amelyet az 1049/2001 rendelet 2. cikke garantál.

28 A Tanács elsőként előadja, hogy határozatát a lehető legátfogóbban megindokolta anélkül, hogy ezzel közzétette volna a feljegyzésben foglaltakat. A tárgyalások céljával kapcsolatos lehető legnagyobb mértékű átláthatóság biztosítása érdekében eljuttatta a felperesnek a szóban forgó célokat széleskörűen ismertető bizottsági dokumentumokat.

29 Ezzel kapcsolatban a Bizottság megállapítja, hogy a megtámadott határozatban a Tanács megfelelően és kellő részletességgel tájékoztatott a feljegyzés tartalmáról, egyben magyarázatot adva arra, hogy e tartalomhoz való hozzáférés miért minősül kivételnek. Az e tárgyban irányadó ítélkezési gyakorlat értelmében az ilyen indokolás elegendően világos ahhoz, hogy a felperes számára lehetővé tegye azon indokok megértését, amelyek alapján a Tanács nem adta ki részére a feljegyzést, és hogy az Elsőfokú Bíróság számára lehetővé tegye a megtámadott határozat jogszerűsége feletti felülvizsgálat gyakorlását.

30 Másodsorban a Tanács kifejti, hogy a feljegyzés a WTO dohai fordulójában a kereskedelem és környezetvédelem tárgyában kialakítandó közösségi tárgyalási pozícióra vonatkozik. A feljegyzés egészen konkrétan bizalmas elemzéseket és megállapításokat tartalmaz a Közösség által követett, a nemzetközi kormányzás

megerősítésére törekvő álláspontról, beleértve a fejlődő országok igényeire és céljaira adandó válasz részleteit is. A feljegyzés tartalmazza ezenkívül a Közösség politikájának általános irányvonalát, valamint a WTO-val fennálló kapcsolat lényeges szempontjaira vonatkozó konkrét fellépéseket. A Tanács a tárgyaláson kifejtette, hogy a feljegyzés tárgyalások előrehaladásáról szóló információkat tartalmazott, amely a harmadik országok által követett álláspontokat, illetve a Közösség számára nyitva álló lehetőségeket is magában foglalta.

31 A feljegyzés közzététele kedvezőtlenül befolyásolná a Közösség és a feljegyzésben szereplő harmadik országok közötti kapcsolatokat, és súlyosan veszélyeztetné a Közösség és tagállamainak a WTO-ban folyó tárgyalások során képviselt álláspontját, illetve ebből kifolyólag egész gazdaságpolitikájukat.

32 A Tanács kiemeli e tárgyalások érzékeny jellegét, a tapasztalt ellenállást és az egyezmény megkötésének nehézségeit, amelyeket a WTO cancúni miniszteri konferenciáján 2003. szeptemberében folytatott tárgyalások kudarca is jelzett. Ebben az összefüggésben a feljegyzés közzététele – amely felvázolja a Közösség rendelkezésére álló és a tárgyalások során követendő egyes lehetőségeket, és amely számba veszi a többi tárgyaló fél álláspontját – komolyan korlátozná a közösségi intézményeknek az összetett WTO-tárgyalások sikeres befejezéséhez szükséges mozgásterét. E tekintetben a felperes saját maga is elismerte, hogy a tárgyalási taktika jellegénél fogva nem hozható nyilvánosságra.

33 A Tanács ebből azt a következtetést vonja le, hogy a feljegyzéshez való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik és negyedik alpontja alapján – a közérdeknek a Közösség pénzügy-, monetáris és gazdaságpolitikája, illetve a nemzetközi kapcsolatok tekintetében történő védelme érdekében – meg kell tagadni.

34 Végül a Tanács – amelyet a Bizottság támogat – előadja, hogy jelen esetben nem volt köteles a feljegyzés bizalmassága és a felperesnek a feljegyzéshez való hozzáféréséhez fűződő érdeke közötti mérlegelésre törekedni. Még ha az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése az e tárgyban kialakított ítélkezési gyakorlattal összhangban a megfelelő egyensúly kialakítását írja is elő, e cikk (1) bekezdése esetén nem ez a helyzet. Nem tételezhető fel, hogy a jogalkotó részéről történt egyszerű mulasztásról lenne szó. Ez sokkal inkább tudatos döntés eredménye, amelyet a védendő érdekek jelentősége indokol. Ezt az elképzelést erősíti az is, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjába bekerült a magánélet és a személyiség egysége védelmével kapcsolatos kivétel, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően.

35 Egyebekben – a Tanács szerint – még ha fel is tesszük, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt valamennyi kivételt megszorítóan kell értelmezni, ez nem jelenti azt, hogy e kivételek az értelmezéssel elveszítenék hatékony érvényesülésüket. Ha teljesülnek az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében felsorolt feltételek, a Tanács köteles e rendelkezést alkalmazni, és megtagadni a feljegyzéshez való hozzáférést.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

36 A megtámadott határozat állítólag hiányos indokolásával kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a valamely dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó határozat indokolásával kapcsolatos kötelezettség célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatást biztosítani annak eldöntéséhez, hogy a határozat megalapozott-e, vagy hogy adott esetben van-e valamilyen, az érvényesség vitatását lehetővé tevő hibája, másrészt lehetővé tenni azt, hogy a közösségi bíróság gyakorolhassa a határozat jogszerűsége feletti felülvizsgálatot. E kötelezettség terjedelme a szóban forgó jogi aktus jellegétől és elfogadásának körülményeitől

függ (lásd az Elsőfokú Bíróság T-187/03. sz., Scippacercola kontra Bizottság ügyben 2005. március 17-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1029. o.] 66. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

37 Jelen esetben a megtámadott határozatban a Tanács részletesen kifejtette az elutasítás indokait, felsorolva azokat a tényeket, amelyek alapján érthetővé válik a feljegyzés tárgya és annak okai, hogy a közzététellel miért sérülhet a közérdeknek a Közösség nemzetközi kapcsolatai, illetve a pénzügy-, monetáris és gazdaságpolitikája terén való védelme miatt. Mint azt a Tanács joggal kifejti, nem lehetséges a feljegyzés bizalmas jellegét alátámasztó valamennyi információ közlése anélkül, hogy ne fednék fel annak tartalmát, és következésképpen ne fosztanák meg a feljegyzés alapvető tartalmát védő kivételtől. Mindebből következően nem fogadható el a felperes azon érvelése, amely szerint a Tanács nem indokolta kellőképpen az elutasító határozatot, mivel a megtámadott határozatban foglalt indokolás kellően egyértelmű ahhoz, hogy a felperes számára lehetővé tegye azon indokok megértését, amelyek alapján a Tanács nem adta ki részére a feljegyzést, illetve ahhoz, hogy e megtagadó határozatot érdemben megtámadhassa az Elsőfokú Bíróság előtt annak érdekében, hogy az e megtámadott határozat vonatkozásában jogszerűségi felülvizsgálatot gyakorolhasson.

38 A feljegyzés nyilvános jellegének és az ahhoz való hozzáférés – az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontja harmadik és negyedik albekezdése alapján történő – megtagadásának mérlegelésekor meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendeletben foglaltak lényegében átvették a dokumentumokhoz való hozzáférési jog alóli kivételekkel kapcsolatos korábbi szabályozást.

39 E jogszabállyal kapcsolatos ítélkezési gyakorlat értelmében az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés minősül főszabálynak, és a megtagadás lehetősége kivételnek. Következésképpen a megtagadás eseteit szűken kell értelmezni és alkalmazni, az elv kijátszását elkerülendő. Mindezen felül az intézmény minden egyes betekintésre kért dokumentum esetén köteles megvizsgálni, hogy az intézmény rendelkezésére álló információk alapján a dokumentum hozzáférhetővé

tétele ténylegesen sértheti-e a hozzáférés megtagadását lehetővé tevő kivételekkel védett közérdek valamely szempontját. E kivételek alkalmazhatóságához a közérdek sérelmének ésszerűen előre láthatónak, nemcsak elvi lehetőségnek kell lennie (lásd az Elsőfokú Bíróság T-211/00. sz., Kuijer kontra Tanács ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-485. o.] 55. és 56. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

40 Szintén az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az intézmények széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak mérlegelése során, hogy sértheti-e valamely dokumentum a közérdeket, ebből következően az Elsőfokú Bíróság által az intézmények közérdekkel összefüggő kivétel alapján hozott, a dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozatainak jogszerűsége felett gyakorolt felülvizsgálat az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények materiális helytállóságának, valamint a tényekre vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára korlátozódik (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-14/98. sz., Hautala kontra Tanács ügyben 1999. július 19-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2489. o.] 71. és 72. pontját, valamint a fent hivatkozott Kuijer kontra Tanács ügyben hozott ítélet 39. és 53. pontját).

41 A tényekre vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibával kapcsolatban – amelyre a felperes lényegében hivatkozik – meg kell állapítani, hogy a Tanács azért tagadta meg a feljegyzéshez való hozzáférést, hogy ne kockáztassa az említett időszakban az igen érzékeny környezetben folyó tárgyalások megzavarását, amelyekkel kapcsolatban mind a fejlődő, mind a fejlett országok részéről ellenállás volt tapasztalható, és amelyek során – mint azt a WTO cancúni miniszteri konferenciáján 2003. szeptemberében folytatott tárgyalások kudarca is mutatta – a megegyezéshez vezető utat sok probléma nehezítette. Mivel a Tanács úgy vélte, hogy e feljegyzés közzététele veszélyeztetné az abban említett harmadik országokkal fennálló kapcsolatokat, illetve a Közösség és tagállamainak – a tárgyalások befejezéséhez feltétlen szükséges – tárgyalási mozgásterét, ezért nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, és úgy vélhette, hogy a feljegyzés közzététele a – nemzetközi kapcsolatokkal, illetve a Közösség pénzügyi-, monetáris és gazdaságpolitikájával kapcsolatos – közérdek sérelmének kockázatával járhat, amely ésszerűen előre látható, nemcsak elvi lehetőség volt.

42 A fenti megállapításokból következik, hogy a Tanács egyrészt megfelelően indokolta a feljegyzéshez való hozzáférést megtagadó határozatot, másrészt nem sértette meg a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozóan a 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik és negyedik alpontjában foglalt kivételek alkalmazási feltételeit.

43 E kérelmet nem támasztják alá a felperes azon érvei, amelyek szerint össze kell vetni az ő feljegyzéshez való hozzáféréshez fűződő érdekét a Tanácsnak e hozzáférés megtagadásához fűződő érdekével.

44 A dokumentumokhoz való hozzáférés alól az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kivételek megszövegezésükből adódóan kógensek, így az intézmények kötelesek a kivételek hatálya alá eső dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadni, ha e körülményeket bizonyítják (lásd ehhez hasonlóan az Elsőfokú Bíróság T-105/95. sz., WWF UK kontra Bizottság ügyben 1997. március 5-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-313. o.] 58. pontját). E kivételek tehát különböznek az intézmények tárgyalásai bizalmasságának megőrzéséhez fűződő, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében említett érdekekkel kapcsolatos kivételektől, amelyek alkalmazására az intézmények széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, lehetővé téve számukra egyrészt a tárgyalásaik bizalmasságának megőrzéséhez, másrészt a polgárok e dokumentumokhoz való hozzáféréséhez fűződő érdekek mérlegelését (lásd ehhez hasonlóan a fent hivatkozott Carvel és Guardian Newspapers kontra Tanács ügyben hozott ítélet 26., 64. és 65. pontját).

45 Mivel a szóban forgó kivételek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak, jelen esetben a Tanácsnak nem kellett mérlegelnie a közérdek védelméhez fűződő érdeket és a felperesnek a feljegyzés megismeréséhez fűződő érdekét.

46 A fentiekből következően az első jogalapot el kell utasítani.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megsértésére vonatkozó második jogalapról

A felek érvei

47 A felperes lényegében előadja, hogy a Tanács nem alkalmazta megfelelően az arányosság elvét, amikor megvizsgálta a feljegyzés részleges közzétételének lehetőségét.

48 A Tanács előadja, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésével és a vonatkozó ítélkezési gyakorlattal összhangban megvizsgálta a feljegyzés részletes közzétételének lehetőségét, egyeztetve e kérdésben a feljegyzést készítő Bizottsággal. E vizsgálatot követően a Tanács arra a következtetésre jutott, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik és negyedik alpontjában foglalt kivételek a feljegyzés egészére vonatkoznak, következésképpen a feljegyzéshez való részleges hozzáférés nem biztosítható. Egyebekben számára nehézséget okozott, hogy ezt tovább részletezze anélkül, hogy felfedné a feljegyzés tartalmát.

49 A tárgyaláson a Tanács előadta, hogy összetett dokumentumról van szó, amelyet e téma szakértőinek tájékoztatására készítettek a folyamatban levő tárgyalások konkrét kérdéseire vonatkozóan, és amely nem tartalmaz olyan általánosságokat, amelyeket el lehetne különíteni és közzé lehetne tenni. Ennek megfelelően a feljegyzésben foglalt elemzések és észrevételek egyaránt bizalmas jellegűek.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

50 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdésében foglaltakból közvetlenül következik, hogy az intézmény köteles megvizsgálni, lehetséges-e a hozzáférés iránti kérelemmel érintett dokumentum részleges hozzáférhetővé tételének engedélyezése, ezáltal csak az előírt kivételek hatálya alá tartozó részekre korlátozva a hozzáférés esetleges megtagadását. Az intézmény köteles ilyen részleges hozzáférést biztosítani, ha az intézmény által a dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásával elérni kívánt cél úgy is megvalósítható, ha ezen intézmény a védelmezni kívánt közérdeket esetlegesen sértő részek elfedésére szorítkozik (lásd e tekintetben a Bíróság C-353/99. P. sz., Tanács kontra Hautala ügyben 2001. december 6-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-9565. o.] 29. pontját).

51 Jelen esetben a megtámadott határozatból következik – és a tárgyaláson is kifejtésre került –, hogy a Tanács az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján megvizsgálta a feljegyzés részleges közzétételének lehetőségét, amelyről egyeztetett a feljegyzést készítő Bizottsággal is. E vizsgálatot követően a Tanács előadta, hogy e részleges közzététel az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdésében foglalt kivétel értelmében nem lehetséges, mivel az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében foglalt kivételek a feljegyzés egészére alkalmazandóak. A feljegyzés készítője, a Bizottság is ugyanerre a megállapításra jutott a Tanáccsal folytatott levelezésében, különösen 2004. június 1-jén kelt levelében.

52 A Tanács a feljegyzéshez való részleges hozzáférés megtagadását azzal a körülménynyel indokolta, hogy a feljegyzésben kizárólag a Közösség különféle partnerei által a WTO-nál folytatott tárgyalások során képviselt álláspontjára és a közösségi tárgyalók számára nyitva álló tárgyalási pozíciókra vonatkozó elemzések és észrevételek találhatóak, amelyek közzététele súlyosan veszélyezteti a folyamatban levő tárgyalásokat. A Tanács azt is előadta, hogy a feljegyzést a bizottsági tagokhoz hasonló szakértők tájékoztatására készítették.

53 A megtámadott határozatból is következik, hogy – tekintettel arra, hogy a bizottsági megbeszélés első napirendi pontja a WTO-ban folyó tárgyalások alakulásának elemzése volt, és hogy a feljegyzést e célból osztották ki előzetesen a bizottsági tagoknak – a feljegyzés teljes tartalmát bizalmas jellegűnek kellett minősíteni, és ebből következően az az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik és negyedik alpontjában foglalt kivétel által védett, a Közösség nemzetközi kapcsolataival, illetve pénzügy-, monetáris és gazdaságpolitikájával kapcsolatos közérdeknek minősült.

54 Mindebből következően azzal, hogy a Tanács megtagadta a felperestől a feljegyzéshez való részleges hozzáférést, nem alkalmazta helytelenül az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdését.

55 A fentiekből következően a második jogalapot el kell utasítani.

Az 1049/2001 rendelet 2. cikkének megsértésére vonatkozó harmadik jogalapról

56 E jogalap három részből áll. Az első a 2003. december 19-i ülés első napirendi pontjára vonatkozó jegyzőkönyvhöz való hozzáférés Tanács általi megtagadására vonatkozik, arra hivatkozva, hogy ilyen jegyzőkönyv nem létezik. A második rész a jegyzőkönyv hiányában hozott azon határozatra vonatkozik, amelyben a Tanács megtagadta, hogy a nyilvánosság számára esetlegesen terjeszthető formában információkat adjon ki a 2003. december 19-i ülés első napirendi pontjával kapcsolatos vitáról. A harmadik rész az e megbeszélésen résztvevők feljegyzéseihez való hozzáférés Tanács általi megtagadására vonatkozik.

A 2003. december 19-i ülés első napirendi pontjára vonatkozó jegyzőkönyvhöz való hozzáférésnek a Tanács által arra való hivatkozással történt megtagadására vonatkozó első részről, miszerint ilyen jegyzőkönyv nem létezik

– A felek érvei

57 A felperes álláspontja szerint az 1049/2001 rendelet a bizottság által kiállított és őrzött dokumentumokra alkalmazandó. Az eljárási szabályzat 21. cikke értelmében – tekintettel arra, hogy ez a Tanács egyik előkészítő bizottsága – annak üléseiről jegyzőkönyvet kell készíteni, függetlenül attól, hogy a bizottság póttagjainak vagy rendes tagjainak üléséről van-e szó.

58 A bizottság üléséről el nem készített jegyzőkönyv ellentétes az átláthatóságnak az 1049/2001 rendelet preambulumában és az eljárási szabályzat 19. cikkében foglalt elvével, valamint a gondos ügyintézés elvével. A dokumentumokhoz való – az 1049/2001 rendelet 2. cikke által biztosított – hozzáférési jog teljesen értelmét vesztené, ha az intézmények nem rögzítenék az információkat a nyilvánosságnak terjeszthető formában. Az intézmények – különösen, ha a Tanács és a Bizottság döntéshozatali eljárásának átláthatóbbá tételét célul kitűző valamely bizottság tárgyalásáról van szó – kötelesek rögzíteni az információkat.

59 A Tanács előadja, hogy erről az ülésről semmilyen jegyzőkönyv nem készült, és nem létezik olyan szabály, amelynek alapján kötelező volna ilyen dokumentum kiállítása. Tekintettel a Tanács által szervezett ülések számára, e kötelezettség nyilvánvalóan elfogadhatatlan következményekkel járna, és lehetetlen volna teljesíteni.

60 A Tanács emlékeztet arra az ítélkezési gyakorlatra, amelynek értelmében egy kiadásra kért dokumentum esetén akkor lehet vélelmezni, hogy nem létezik, ha az érintett intézmény ilyen értelmű nyilatkozatot tesz; ezen egyszerű vélelmet bármely, releváns és egybehangzó tény cáfolhatja. A felperes által a 2003. december 19-i ülésről készült jegyzőkönyv hiányával kapcsolatban jelen esetben kifejtett kételyek tehát az eljárási szabályzat téves értelmezésén alapulnak.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

61 Az 1049/2001 rendeletből következő átláthatósági követelménnyel ellentétes volna, ha az intézmények a rendelet alkalmazása alóli mentesülés céljából arra hivatkozhatnának, hogy egyes dokumentumok nem léteznek. A dokumentumokhoz való hozzáférési jog tényleges gyakorlása feltételezi, hogy az érintett intézmények – a lehető legteljesebb mértékben, nem önkényesen, hanem előre látható módon – elkészítik és megőrzik a tevékenységükkel kapcsolatos dokumentumokat.

62 A 2003. december 19-i ülés első napirendi pontjának címéből következik – ami a tárgyaláson is megerősítést nyert –, hogy e pont célja a bizottság tagjainak a WTO-ban zajló tárgyalások állásáról történő tájékoztatása volt. Az ülés e pontjának tisztán tájékoztató jellege, valamint az a tény, hogy semmilyen különösebb végrehajtási intézkedést nem vont maga után, magyarázatul szolgál arra, hogy a jegyzőkönyv készítését miért vélték szükségtelennek, illetve hogy e napirendi pont alapján miért nem került sor összefoglaló dokumentum vagy a bizottság által kiállított későbbi jogi aktus elkészítésére.

63 E körülmények alapján még azt sem lehet megállapítani, hogy a Tanács önkényesen vagy előre nem látható módon járt volna el, amikor nem készített e napirendi pontról jegyzőkönyvet. Mindebből következően nem állapítható meg, hogy a Tanács

– azzal, hogy arra hivatkozik, nem létezik ilyen jegyzőkönyv – megsértette volna a felperesnek az 1049/2001 rendelet alapján fennálló, a dokumentumokhoz történő hozzáféréshez való jogát.

64 Mindebből következően a harmadik jogalap első részét el kell utasítani.

A jegyzőkönyv hiányában hozott azon határozatra vonatkozó második részről, amelyben a Tanács megtagadta, hogy a nyilvánosság számára esetlegesen terjeszthető formában információkat adjon ki a 2003. december 19-i ülés első napirendi pontjával kapcsolatos vitáról.

– A felek érvei

65 A felperes előadja, hogy bár a Tanács szerint nem létezik a 2003. december 19-i ülésről készült, a Bizottság 2004. június 1-jei levelében foglaltak értelmében vett jegyzőkönyv, azonban a Tanácsnak kötelessége lett volna számára hozzáférést biztosítani az e megbeszélésen elhangzottakkal kapcsolatos információhoz.

66 A felperes elsőként előadja, hogy a megbeszélésen elhangzottak tartalmával kapcsolatos információt a nyilvánosságnak terjeszthető formában rögzíteni kellett volna, hogy tartalommal töltsék ki a dokumentumokhoz való hozzáférési jogot, amelyet az átláthatóság elve és a fent hivatkozott Tanács kontra Hautala ügyben hozott ítélet alapján – amelyben a Bíróság kifejezetten elutasította a Tanács azon érvelését, amely szerint e jog csak a dokumentumokhoz való hozzáférésre és nem az abban foglalt egyes információkhoz való hozzáférésre vonatkozik – az információhoz való jogként kell értelmezni.

67 A dokumentumokhoz való hozzáférés joga – amelyet az információhoz való hozzáférés jogaként értelmeznek – sokkal inkább érvényesül a környezetvédelem terén a környezetvédelmi ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, a Közösség által aláírt Aarhusi Egyezményben. Ezen egyezménynek a közösségi intézményekre történő alkalmazásáról szóló rendelettervezet, amely – mint a tárgyaláson kifejtésre került – a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletként (HL L 264., 13. o.) elfogadásra került, a környezeti információkkal kapcsolatban az 1049/2001 rendeletre hivatkozik, amelyeket úgy határoz meg, mint „minden [...] írásbeli, vizuális, szóbeli, elektronikus vagy bármilyen más materiális formában lévő információ[t]". Egyértelmű tehát, hogy az 1049/2001 rendelet általános jelleggel az információra, és nem egyszerűen csak a dokumentumokra vonatkozik.

68 A felperes másodsorban előadja, hogy a közösségi jogban előírt, az információhoz való hozzáférési jog átfogó érvényesülésének biztosítása érdekében az adott információhoz hozzáférési joggal rendelkező személynek azt megfelelő formában kell eljuttatni még akkor is, ha a dokumentum, amelyen azt rögzítették, nem küldhető meg, ezért azt az eredeti dokumentum alapján át kell írni, kivonatolni kell, össze kell foglalni vagy át kell fogalmazni.

69 A Tanács elsőként előadja, hogy nem létezik a – bizottsági üléseken elhangzottakhoz hasonló – információknak átadás céljából történő rögzítésére vonatkozó kötelezettség. Ugyanis a dokumentumokhoz való hozzáférési jognak a felperes általi információhoz való jogként történő értelmezése az 1049/2001 rendelet és az ítélkezési gyakorlat téves értelmezésén alapul.

70 Az 1049/2001 rendeletből – különösen címéből, 2. cikkének (3) bekezdéséből, 3. cikkéből, 10. cikkének (3) bekezdéséből, valamint 11. és 14. cikkéből –

következően e rendelet a meglévő, vagyis valamely intézmény által kiállított vagy az intézményhez érkezett, illetve az intézmény birtokában levő dokumentumokra alkalmazandó.

71 Hasonlóképpen az 50. pontban hivatkozott Tanács kontra Hautala ügyben hozott ítélet is csak azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy van-e helye egy már meglévő dokumentumhoz való részleges hozzáférés engedélyezésének. Az ítélkezési gyakorlatban semmi nem támasztja alá, hogy az intézmények kötelesek lennének az általuk szervezett valamennyi megbeszélésről jegyzőkönyvet készíteni.

72 Ezt a megállapítást a felperes által az Aarhusi Egyezmény alapján hivatkozott, a környezeti információkhoz való hozzáférés elvének alkalmazása sem támasztja alá, mivel a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában sem az Aarhusi Egyezmény, sem az annak végrehajtására vonatkozó rendelet nem volt hatályban. Mindezen felül az abban foglalt környezeti információ fogalmába – tekintettel azok szóbeli jellegére – nem tartoznak bele a bizottsági viták, és e két jogi aktus egyike sem kötelezi a bizottságot arra, hogy üléseiről jegyzőkönyvet készítsen.

73 Egyebekben az Európai Ombudsman határozataiból következik, hogy az intézmények nem kötelesek az 1049/2001 rendelet alapján kiadni dokumentumokat, ha egyetlen olyan dokumentum sem létezik, amelyhez engedélyezni lehetne a hozzáférést.

74 A Tanács másodsorban előadja, hogy a jegyzőkönyvek – a felperes állításával ellentétben – nem olyan dokumentumok, amelyek más anyagokat foglalnak össze, hanem szóbeli vitát összefoglaló dokumentumok. Téves tehát a felperes azon állítása, hogy a jegyzőkönyv elkészítéséhez szükséges eszközök könnyen a Tanács rendelkezésére állnak.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

75 Elsőként emlékeztetni kell az 1049/2001 rendelet hatályára, amely – 2. cikkének (3) bekezdése értelmében – kizárólag „az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok hozzá érkeztek".

76 Másodsorban az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a dokumentum és az információ fogalma között különbséget kell tenni. Az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga csak a dokumentumokra vonatkozik, a tágabb értelemben vett információkra nem, és az nem rója azt a kötelezettséget az intézményekre, hogy a jogalanyok valamennyi tájékoztatási kérelmének kötelesek eleget tenni (lásd ehhez hasonlóan az Elsőfokú Bíróság T-106/99. sz., Meyer kontra Bizottság ügyben 1999. október 27-én hozott végzés [EBHT 1999., II-3273. o.] 35. és 36. pontját). A fent hivatkozott Tanács kontra Hautala ügyben hozott ítéletből valóban az következik, hogy a Tanács dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1993. december 20-i 93/731/EK tanácsi határozat (HL L 340., 43. o.) – amely megelőzte az 1049/2001 rendeletet – nem kizárólag az intézmények birtokában levő dokumentumokra mint olyanokra, hanem az e dokumentumokban foglalt egyes információkra is vonatkozott (az ítélet 23. pontja). Ugyanakkor az említett ítélet értelmében vett egyes információkhoz való hozzáférést csak akkor lehet biztosítani, ha azok szerepelnek a dokumentumokban, ami tehát feltételezi ezek meglétét.

77 Jelen esetben jegyzőkönyv vagy a 2003. december 19-i bizottsági ülés első napirendi pontjára vonatkozó egyéb dokumentum hiányában a Tanács nem volt köteles információt nyújtani a felperesnek e napirendi pontról.

78 Mindebből következően a Tanács nem sértette meg a felperesnek az 1049/2001 rendeletben elismert, dokumentumokhoz való hozzáférési jogát, amikor megtagadta

tőle, hogy információkat nyújtson a 2003. december 19-i ülés első napirendi pontjával kapcsolatos megbeszélésről, mivel ilyen információk nem léteztek a nyilvánosságnak terjeszthető formában.

79 Ezt a megállapítást a felperesnek az Aarhusi Egyezménnyel vagy annak végrehajtási rendelettervezetével kapcsolatos érvelése sem cáfolja, mivel – mint azt a Tanács joggal kiemeli – a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában sem az Aarhusi Egyezmény, sem annak végrehajtási rendelete nem volt hatályban.

80 Mindebből következően a harmadik jogalap második részét el kell utasítani.

A 2003. december 19-i bizottsági ülés résztvevőinek feljegyzéseihez való hozzáférés Tanács általi megtagadására vonatkozó harmadik részről

– A felek érvei

81 A felperes elsőként kiemeli, hogy a bizottsági tagok és a Bizottság által a bizottsági megbeszélésen készített feljegyzések nem kerülnek ki az 1049/2001 rendelet hatálya alól, és ebből kifolyólag – az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt, a belső tárgyalásokra vonatkozó eset kivételével – a nyilvánosság számára elérhetőnek kell lenniük.

82 A felperes másodsorban előadja, hogy tájékoztatási kérelme kellően tág volt ahhoz, hogy abba a bizottsági megbeszéléssel kapcsolatos feljegyzések is beletartozzanak, és a „jegyzőkönyv" fogalmának a Bizottság által adott megszorító értelmezése

semmiképpen sem indokolt. Következésképpen a bizottsági tagok és a Bizottság feljegyzései közzétehetőek, kivéve az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt esetet, amelyet egy általános kötelezettség alóli kivételként megszorítóan kell értelmezni. Egyebekben az Elsőfokú Bíróság elutasította azt az érvelést, amely szerint a bizottságok belső tárgyalásainak közzététele szükségszerűen veszélyeztetné azok zavartalan lebonyolítását és hatékonyságát.

83 A Tanács megerősíti, hogy nem vesz tudomást arról, hogy a nemzeti küldöttségek vagy a Bizottság készítettek-e belső feljegyzéseket, és ha készítettek, azt milyen formában tették. E feljegyzések kizárólag az adott tagállam vagy a Bizottság belső használatára készültek, és azokat nem is közölték a Tanáccsal. Következésképpen – mivel e feljegyzések nem voltak a Tanács birtokában – azok nem is tartoznak az 1049/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének hatálya alá.

84 Egyebekben a Tanács úgy véli, hogy a felperes válaszában jelentősen módosította a 2003. december 19-i ülés jegyzőkönyvéhez való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozó kifogással kapcsolatos érvelését, amikor azt állította, hogy a Tanács megsértette az 1049/2001 rendeletet, amikor nem biztosított számára hozzáférést a Bizottság és a tagállami küldöttségek belső feljegyzéseihez. Ezzel kapcsolatban a Tanács kifejti, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében a megerősítő kérelemről szóló határozat kijelöli a bírósági eljárás tárgyát. A megerősítő kérelemből következően azonban a felperes nem kérte a Tanácstól a Bizottság és a tagállami küldöttségek feljegyzéseihez való hozzáférést. Mivel a megtámadott határozatban a Tanács nem tagadta meg e dokumentumokhoz való hozzáférést, ezért nem is köteles a felperes e kérdésben kifejtett érveléséről nyilatkozni.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

85 Meg kell állapítani, hogy a 2003. december 19-i ülés résztvevői által készített feljegyzésekhez való hozzáférést a felperes nem kérte a megtámadott határozat

alapjául szolgáló két levélben a Tanácstól. Mindebből következően a megtámadott határozat nem érinti a 2003. december 19-i ülésen résztvevők által készített feljegyzéseket. Egyrészt amikor az EK 230. cikken alapuló, a Tanács által hozott, valamely dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásáról szóló határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtanak be, a közösségi bíróság az EK 230. cikk alapján ezen egyetlen határozat jogszerűségét vizsgálja felül, másrészt a megtámadott határozat nem a Bizottság és a tagállami küldöttségek belső feljegyzéseihez való hozzáférésre vonatkozó kérelmet követően került elfogadásra, következésképpen a felperesnek az e feljegyzésekhez történő hozzáféréssel kapcsolatos érvei nem fogadhatóak el.

86 Még ha úgy is kellene tekinteni, hogy a felperes kérelme a Bizottság és a tagállami küldöttségek belső feljegyzéseihez való hozzáférésre egyaránt vonatkozik, azok akkor sincsenek a Tanács birtokában, és azokat nem is kapta meg, tehát azokat az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján nem is közölhette.

87 Következésképpen a harmadik jogalap harmadik részét – és ebből következően az egész jogalapot – el kell utasítani.

88 A fenti megállapítások összességéből következően a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

89 Az eljárási szabályzat 87. cikke 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségein túl a Tanács részéről felmerült költségek viselésére.

90 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első albekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Ebből következően a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A felperes maga viseli saját költségeit, valamint a Tanács részéről felmerült költségeket.

3) A Bizottság maga viseli saját költségeit.

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. április 25-i nyilvános ülésen.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

E. Coulon H. Legal

hivatalvezető elnök